

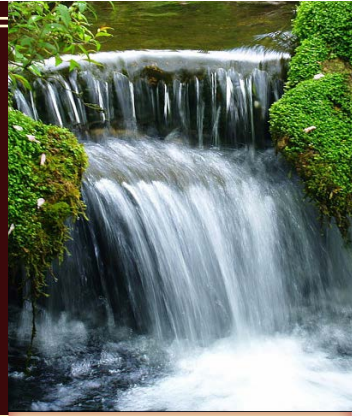

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק ב'

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 209 ★ אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

אמנם זהירותא יתירתא צריכין לאשמעינן במי שמטהר עצמו מטומאתו בטבילה שתיקן עזרא שידע ויבין שבטבילה זו הוא מקיים מצות עשה של קדושים תהיו לפי שיטת כמה גדולי הפוסקים ומצוה צריכות כונה, וכדכתב הגריעב"ץ זכרונו לברכה בהנהגת הבוקר (סדר בעל קרי אות א) והא לך לשונו:
דבר תורה חייב אדם ליטהר מטומאת קרי בכל מקום ובכל זמן ואסור לשהות בטומאתו אפילו שעה קלה, כמו שכתוב קדושים תהיו וכו', עד כאן לשונו.

וכן הביא בספר משמרת שלום (סימן ב' סעיף קטן א) על הגמרא ברכות (דף יח:) דבניהו בן יהוידא דתבר גזיזא דברדא ונחת וטבל, ורש"י זכרונו לברכה פירש, שטבל לקריו לעסוק בתורה, אם כי בתרגום רבינו יהונתן לא כתב כן, מכל מקום דברי רש"י הם דברי אלקים חיים, ומסתמא קיבל כן מרבותיו זכרונו לברכה הקדושים, אלא וודאי היו נוהגים כן מקדם קדמיתא מצד מצות עשה של קדושים תהיו, אלא שעזרא בא ותיקן שיהי' אסור לקרות בתורה, עד כאן לשונו.

וכדאי להעתיק דברי הראשית חכמה (שער הקדושה פרק א) בביאור מצות 'קדושים תהיו' שכתב באותו דיבור וזה לשונו: ענין הקדושה נצטוונו עלי' בתורה כמה פעמים, האחד בסוף פרשת שמיני (ויקרא יא) נזכר פעמים, א' בריש הפרשה קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם, ובסוף הפרשה (כ, כ"ו) "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי", ובפרשת ציצית (במדבר טו, מ) "למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלקיכם" וגו', וכיון שבאו בתורה מאמר זה של קדושים תהיו כל כך פעמים אף על פי שאינה מעיקר רמ"ח מצות, מכל מקום היא שורש לעשות כל מצות לשם המצווה אותם, כי כיון שיהי' האדם קדוש ומופרש מעניני אהבת עולם הזה ישתדל לעשות רצון קונו באמיתות ויתקשר באהבתו יתברך לעשות מצותיו בחשק ואהבה וכו', ולכן הוכפל בתורה כל כך פעמים מרוב התועלת שנמשך מזה לנשמה, עד כאן לשונו.

אשרי מי שמרגיל בטהרת המקוה
תמיד ויועיל לכל הטומאות

ומצאנו כאן רבותינו גדולי האריות אנשי הדעת מקור מוסמך להיות נזהר ורגיל בטבילה מדי יום ביומו להוסיף קדושה וטהרה

אשרי מי שמרגיל בטהרת המקוה
תמיד ויועיל לכל הטומאות

ומצאנו כאן רבותינו גדולי האריות אנשי הדעת מקור מוסמך להיות נזהר ורגיל בטבילה מדי יום ביומו להוסיף קדושה וטהרה ולבטל מחשבות האון ודעות הרעות, ולקנות דעת דקדושה, אף דאין בו עכשיו שום צד טומאה. וכדביא גם השל"ה הקדוש זכרונו לברכה (שער האותיות אות ט'), וזה לשון קדשו "אשרי מי שמרגיל בטהרת המקוה תמיד ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות ויבוא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב" עד כאן לשונו הקדוש.

סגולה לטהרת הנשמה

מתבאר מהזוהר הקדוש כי סגולת הטבילה היא להחזיר הנשמה למקומה, כי מי שהוא טמא אין לו נשמה ובפרט הפוגם בברית, נשמתו מסתלקת.
(שליה הקדוש, שער החזיתות חזית ק)

ועל ידי הטבילה מפשיט מעליו רוח הטומאה ומתלבש בו סוד הנשמה שנסתלקה, והטבילה לה הוא סיוע גדול לקניית הנשמה כי טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ.

(חזשית חכמה, שער החזקה פרק יח)

המקוה מכניע הקליפות

שיעור מי מקוה מ' סאה ראשי תיבות מ"ס, להכניע את הקליפות של הס"מ.

וזה לשון הרב מפורטוגאל, ואל תקל בטהרת גוייתך כי היא תעזור על טהרת נשמתך.
(דקד חיים, דף צ"ח עמוד ב')

בטבילה מקיימים מצות עשה של קדושים תהיו הרי לך גודל מעלת המקוה שמועיל מאוד להנשמה ולהמוח שעל ידה יבוא לידי שלימות האמיתי, ועל זה מסרו נפשם רבותינו מאורי הדורות אור ישראל רבינו הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו זיע"א בזהירות טבילת המקוה אף במים קרים, כדי ללמוד ולהתפלל בטהרת הלב והנפש, וכאשר ימצא הקורא בספריהם הקדושים המפליגין הרבה בשבח מעלת המקוה שעל ידה יכולין לזכות למדרגות גבוהים ורמים, ודבר הזה מסרו אבינו הרועים בציווי לדורי דורות ההולכים בעקבותיהם הטהורים להיות נזהר בטבילה בכל מקום ובכל זמן, לטהר עצמו להוספת קדושה וטהרה.

שמיני (ויקרא יא) נזכר פעמים, א' בריש הפרשה קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם, ובסוף הפרשה (כ, כ"ו) "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי", ובפרשת ציצית (במדבר טו, מ) "למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלקיכם" וגו', וכיון שבאו בתורה מאמר זה של קדושים תהיו כל כך פעמים אף על פי שאינה מעיקר רמ"ח מצות, מכל מקום היא שורש לעשות כל מצות לשם המצווה אותם, כי כיון שיהי' האדם קדוש ומופרש מעניני אהבת עולם הזה ישתדל לעשות רצון קונו באמיתות ויתקשר באהבתו יתברך לעשות מצותיו בחשק ואהבה וכו', ולכן הוכפל בתורה כל כך פעמים מרוב התועלת שנמשך מזה לנשמה, עד כאן לשונו.

מצות עשה שיטבול כל טמא שבעולם בארבעים סאה מים שנאמר ורחץ במים את כל בשרו

ועיין עוד בספר הקדוש אוצר החיים להרב הקדוש מקאמארנא זללה"ה (פרשת מצורע מצות עשה קע"ז) וזה לשונו הקדוש: **מצות עשה שיטבול כל טמא שבעולם בארבעים סאה מים שנאמר ורחץ במים את כל בשרו וגו', וכל הטובל במקוה מטימאתו אף בזמן הזה מקיים מצות עשה מרמ"ח מצות ונפשו מזדככת כדברי רבינו הקדוש בעל החינוך וכו' עד כאן לשונו.**

הטובל לקריו מקיים מצות עשה כמו הנחת תפילין

ועוד שם (מצוה קפ"א) **מצות עשה שאם יראה קרי הן בתשמיש המטה הן באונס שיתנהג עצמו על פי דיני התורה וכו' ורחץ במים את כל בשרו וגו' ונוהג גם בזמן הזה, והטובל לקריו מקיים מצות עשה כמו הנחת תפילין.** עד כאן לשונו הקדוש.

ונוראים הם דברי הספר שאלות ותשובות מן השמים (סימן ה' לחד מבעלי התוספות זללה"ה) שהשיבו לו מן השמים בענין טבילת עזרא בזה הלשון **"והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עזרא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא",** עד כאן.

על כן לקטנו בסייעתא דשמיא בקוצר אמרים הלכות מיוחדות בגודל הזהירות בטבילת עזרא:

א. גודל הנחיצות לטבול במקוה - לעת הצורך.

ב. היאך להתנהג באין לו מקוה באותו מקום.

ג. היאך לנהוג כל הזמן עד הטבילה בבוקר. בו יבואר שאנן קרוצי חומר בודאי מן הדין שיהא נזהרין בטבילת המקוה בכל יום בהכנה דרבה, ולשוב בתשובה, כדברי הרמב"ם זכרונו לברכה לטהר נפשו מטומאת הנפשות, ולא יהא מן הכלל **"ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי" וגו'.**

ד. פרטים הנחוצים לדעת לכל טובל במקוה, כמו חציצה.

ה. מנהג לטבול בכל יום - וערב שבת קודש - ושבת קודש - ערב יום טוב, ויום טוב.

ו. בזמנים שאסור לטבול כמו יום הכפורים ותשעה באב - כיצד נוהגים.

ז. גודל השכר של העוסקים בתיקון המקוואות, וסגולת המצוה, וענינים שונים איך שהצדיקים הקדושים קדושי עליון מסרו נפשם בזהירות יתירה ובדקדוקים נפלאים בזהירות שיהיה מקוה בכל עיר ועיר, ושתהיה המקוה כשירה כהלכתה, וזהירות שונות בטבילת המקוה,

ולבטל מחשבות האון ודעות הרעות, ולקנות דעת דקדושה, אף דאין בו עכשיו שום צד טומאה. וכדהביא גם השל"ה הקדוש זכרונו לברכה (שער האותיות אות ט'), וזה לשון קדשו "אשרי מי שמרגיל בטהרת המקוה תמיד ויועיל לכל הטומאות וגם לטומאת העבירות יבוא לידי טהרה דהיינו טהרת הלב" עד כאן לשונו הקדוש.

סגולה לטהרת הנשמה

מתבאר מהזוהר הקדוש כי סגולת הטבילה היא להחזיר הנשמה למקומה, כי מי שהוא טמא אין לו נשמה ובפרט הפוגם בברית, נשמתו מסתלקת.

(שליה הקדוש, שער החזיונות אות ק')

ועל ידי הטבילה מפשיט מעליו רוח הטומאה ומתלבש בו סוד הנשמה שנסתלקה, והטבילה לה הוא סיוע גדול לקניית הנשמה כי טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ.

(לחשית חכמה, שער החזקה פרק י"ח)

המקוה מכניע הקליפות

שיעור מי מקוה מ' סאה ראשי תיבות מ"ס, להכניע את הקליפות של הס"מ.

(דברי חסידים, מוכז בספר מעין גנים)

וזה לשון הרב מפורטוגאל, ואל תקל בטהרת גוייתך כי היא תעזור על טהרת נשמתך.

(דקדק חיים, דף צ"ח עמוד ב')

בטבילה מקיימים מצות עשה של קדושים תהיו

הרי לן גודל מעלת המקוה שמועיל מאוד להנשמה ולהמוה שעל ידה יבוא לידי שלימות האמיתי, ועל זה מסרו נפשם רבותינו מאורי הדורות אור ישראל רבינו הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו זיע"א בזהירות טבילת המקוה אף במים קרים, כדי ללמוד ולהתפלל בטהרת הלב והנפש, וכאשר ימצא הקורא בספריהם הקדושים המפליגין הרבה בשבח מעלת המקוה שעל ידה יכולין לזכות למדריגות גבוהים ורמים, ודבר הזה מסרו אביני הרועים בציווי לדורי דורות ההולכים בעקבותיהם הטהורים להיות נזהר בטבילה בכל מקום ובכל זמן, לטהר עצמו להוספת קדושה וטהרה.

אמנם זהירותא יתירתא צריכין לאשמעינן במי שמטהר עצמו מטומאתו בטבילה שתיקן עזרא שידע ויבין שבטבילה זו הוא מקיים מצות עשה של קדושים תהיו לפי שיטת כמה גדולי הפוסקים ומצוה צריכות כונה, וכדכתב הגריעב"ץ זכרונו לברכה בהנהגת הבוקר (סדר בעל קרי אות א) והא לך לשונו:

דבר תורה חייב אדם ליטהר מטומאת קרי בכל מקום ובכל זמן ואסור לשהות בטומאתו אפילו שעה קלה, כמו שכתוב קדושים תהיו וכו', עד כאן לשונו.

וכן הביא בספר משמרת שלום (סימן ב' סעיף קטן א) על הגמרא ברכות (דף יח): **דבניהו בן יהוידא דתבר גזיזא דברדא ונחת וטבל, ורש"י זכרונו לברכה פירש, שטבל לקריו לעסוק בתורה, אם כי בתרגום רבינו יהונתן לא כתב כן, מכל מקום דברי רש"י הם דברי אלקים חיים, ומסתמא קיבל כן מרבותיו זכרונו לברכה הקדושים, אלא וודאי היו נוהגים כן מקדם קדמיתא מצד מצות עשה של קדושים תהיו, אלא שעזרא בא ותיקן שיהי' אסור לקרות בתורה, עד כאן לשונו.**

וכדאי להעתיק דברי הראשית חכמה (שער הקדושה פרק א) **בביאור מצות קדושים תהיו** שכתב באותו דיבור וזה לשונו: ענין הקדושה נצטוונו עלי' בתורה כמה פעמים, האחד בסוף פרשת

בין קודש לחול ובין הטמא לטהור, שלא להתחבר לטומאת הרשעים, וכשיתרבו המקואות יתרבו הדעות.

(שחלות ותשובות דברי יוחל, סימן נ"ט חז"ח)

ונסיים בדברי התנא אלקי רבי עקיבא, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם ששמים ואומר מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל.

בזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח.

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין, מי מטהר אתכם - אביכם שבשמים (סוף יומא), ובזכות זה יתקיים במהרה ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על הפסוק "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים" (בראשית א' ב'), זו רוחו של מלך המשיח, היינו שבזכות טהרת המקוה במים נזכה לביאת המשיח, עד כאן.

(הרב הקדוש החוזה מלובלין ז"ל, ספר מעין גנים)

בששת ימי בראשית ברא הקדוש ברוך הוא מקוה לישראל ביומא תניינא ברא רקיעא, [ביום השני ברא הקדוש ברוך הוא את הרקיע] דיהא מפריש בין מיא למיא, [שיהיה מפריש בין מים למים] כדכתיב (בראשית א' ו) ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל בין מים למים, ואתני עמהון קודשא בריך הוא, דמיא יהון מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה, לאתדכאה בהו, וכך הוה. [והתנה הקדוש ברוך הוא עם המים שיהיו מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה על ידם, וכן, היה, והגם שהמים הם למטה במקום טמא, עם כל זה הטביע בהם הקדוש ברוך הוא הפך טבעם שיעבירו את הטומאה הדקה מן הנפשות העליונות ומגופים הגסים].

(זוהר חלק ב, דף קנ"ח עמוד ב')

בחול יש רוח אחרת בעולם

כך עאל שבתא, אצטריכו אינון עמא קדישא לאסחאה גרמייהו משמושא דחול, [קודם כניסת השבת צריכים עם הקדוש לרחוץ ולטבול עצמם כדי להטהר מהחיצונים המשמשים ושולטים בחול, ומפרש], מאי טעמא, [מהו הטעם, ואמר] בגין דבחול רוחא אחרא אזלא ושטיא ושרא על עמא, [לפי שבחול רוח אחר של החיצונים הולך ומשוטט ושורה על בני ישראל, שהנשמות מתלבשות בהם בימות החול], וכד בעי בר נש לנפקא מן ההוא רוחא, ולאעלא ברוחא אחרא קדישא עלאה, [וכשהאדם רוצה לצאת מן אותו רוח החול וליכנס ברוח אחר קדוש עליון של שבת, כלומר שרוצה לקבל תוספות נשמה יתירה של שבת] בעי לאסחאה גרמיה, למשרי עליה ההוא רוחא עלאה קדישא. [הוא צריך לרחוץ ולטבול עצמו כדי שישררה עליו אותו רוח העליון הקדוש שהוא תוספות נשמה יתירה שמקבלים ישראל בשבתא].

(זוהר חלק ב, דף ק"ד עמוד ז')

ומהם ילמדו וכך יעשו שכל אחד ידקדק מאוד בעניני המקוואות כי הם יסוד קדושת ישראל, ושהמקוה צריכה להיות כשרה למהדרין מן המהדרין, וכל אחד צריך לברר מי הוא הרב המכשיר על המקוה ואם הוא ירא שמים ויודע הלכות מקוואות ושאר הלכות ביורה דעה חלק ב' שהם יסוד קדושת ישראל.

הצדיקים הקדושים מוסרים נפשם על קדושת ותיקון המקוואות

בספר הקדוש דברי יחזקאל, (ליקוטים) וזה לשונו: שמעתי בעיירה ידועה נתהווה מחלוקת בענין מקוה טהרה, החסידים שבאותה עיירה רצו לבנות מקוה, ברם ה' מחוסרים אמצעים, והעשירים טענו שאין להם צורך במקוה לכן לא רצו להשתתף במטרה זו והגאון הקדוש משינאווע זכותו יגן עלינו בא לעירם, וקרא את העשירים ואמר להם הנה אמרו חכמינו זכרונם לברכה על הפסוק "ויחן את פני העיר" אמר רב מטבע תקן להם, ור' יוחנן אמר מרחצאות תקן להם, ונראה לי לומר שאין חילוקי דעות בין רב ור' יוחנן, רק אם באין לתקן העיר צריכין בראש וראשון לתקן מקוה, אמנם עם זה גם מטבע כי בלי מטבעות אי אפשר לבנות מקוואות.

הרב הקדוש בעל העטרת צבי מכר למאה אנשים ויותר העולם הבא שלו למען יבנו מקוה כשרה

הגאון הקדוש בעל העטרת צבי על הזוהר הקדוש מכר למאה אנשים ויותר העולם הבא שלו למען יבנו מקוה כשרה בסאנטאב ועודנו עומדת, כך סיפר לי בארוכה אב בית דין סאנטאב.

(חלק כתב, חז"ח תתנ"ד)

הצדיק הרב הקדוש רבי נחום זצ"ל מטשערנאביל זיע"א בא פעם לעיר אחת קטנה שלא היה שם מקוה, ומכר חלק עולם הבא בעד ג' מאות

בספר מעין גנים (מביא בשם ספר מפעלות הצדיקים), הצדיק הרב הקדוש מורינו הרב רבי נחום זצ"ל מטשערנאביל זיע"א בא פעם לעיר אחת קטנה שלא היה שם מקוה, ומכר חלק עולם הבא שלו בעד ג' מאות ר"כ, ונתן אותם לאנשי העיר לעשות מקוה, עד כאן לשונו.

אם אין טהרה אין דעת, ואם אין דעת הבדלה מנין

ידוע שהרמב"ם זכרונם לברכה כתב על מי המקוה שהם מי דעת, וכוון בזה לדברי חכמי האמת, ועל פי פשוטו הוא כמו שמבואר בגמרא דעת זה טהרות, ואם כן אם אין טהרות אין דעת, והמקוה הוא יסוד הטהרות והוי מימיו מי הדעת, ונוגע מה שאמרו בירושלמי על מה שתקנו הבדלה בחונן הדעת, שאם אין דעת הבדלה מנין, ולכן אם אין מקוואות אין טהרה ואין דעת, ומנין ידעו להבדיל

יטבול ג' פעמים: ובספר חסידים כתב, שראוי לטבול ג' פעמים כנגד חטא עון ופשע. (למשיית חכמה, שער הזהבה פ"ק י"ח) יטבול ד' פעמים: וטוב שיטבול שלש טבילות לטהר עצמו מטומאת ק', ועוד יטבול טבילה אחת להעביר זוהמת הנפש. (כף החיים פלג"ז, סימן כ"ז)

א. בערב שבת צריך לטבול ב' טבילות: ראה מה שכתב האריז"ל בשער הכוונות (דף ס"ב עמוד א'), שבערב שבת צריך לטבול ב' טבילות, אחד להסיר ממנו קליפין דחול שהם בגדי החול של נפש האדם, והבי לכבוד שבת לקבל תוספות נשמה היתרה, ועיין שם הכוונות שצריך לכוין בעת הטבילה.

פרק ב

בו יבואר גודל שענין טהרת המקוה הוא מנהג אבותינו בידינו מאדם הראשון, נח, אברהם, יצחק, ויעקב, וחיוב הגדול שמוטל על כל אחד ואחד שיעשו בעירם מקוה טהרה כבר הי' לעולמים בכמה קהלות קדושות שהשתדלו בזה וגם הצליחו ועשו פרי טוב, ואשרי חלקם כי זכות הרבים תלוי בהם ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

מנהג אבותינו בידינו עד אדם הראשון

אדם הראשון היה מתנהג בקדושה ובטהרה, ובנו שת בן עשר שנים חנכו על פי דרכו, וכל יום הי' רץ אל הרהטים ורוחץ בטהרה פעם שחרית ופעם ערבית, ואחר ארבעה דורות עמד חנוך בן ירד והשכיל ביראת אלקים, והנהיג עצמו בטהרה והי' רוחץ ומתקדש במים חיים, ואחר כך בא נח' וגם הוא התנהג בקדושה ובטהרה, וגם שם בנו החזיק כך אחריו בקדושתו, ושם מסרו לאברהם, עד כל הדורות זה אחר זה. (דו"ח המלחך)

אברהם אבינו מטהר את הטמאים בטבילה

וגודל מעלת הטהרה מילתא אגב אורחא קא משמע לן ומגודל השתדלות אברהם אבינו עליו השלום לטהר טמאים בטבילה וכו' כמבואר בזוהר הקדוש פרשת ויראה (דף ק"ב עמוד א').

חיוב על כל אחד שיעשו בכל עיר ועיר מקוה טהרה

והנה אנחנו זרע אברהם אוהב נעמן ליתברך שמו ויתעלה, ממנו יראו וכן יעשו בכל עיר ועיר לקיים עליהם להיות עושים עוצם ההשתדלות היותר, שיהי' בעירם מקוה טהרה של פושטין בכדי שכל אדם אפילו הוא חלוש יכול להיות מוחזק בטהרה מי מקוה בתמידות ואל תאמר ראה זה חדש הוא, כבר הי' לעולמים בכמה קהלות קדושות שהשתדלו בזה וגם הצליחו ועשו פרי טוב ואשרי חלקם כי זכות הרבים תלוי בהם ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. (יסוד ושורש העבודה, שער הכולל פרק ט)

יצחק אבינו טובל בבאר

ויצחק בא מבוא מבאר וגו' ויצא יצחקי לשוח בשדה לפנות ערב, ובמסורה "והי' לפנות ערב ירחץ במים" (דברים כ"ג, י"ב). כי יצחק תיקן תפלת המנחה וקודם התפלה טבל במים, ועל דרך צחות

ב. אמרו במדרש מאה ושלשים שנה הי' אדם הראשון יושב במים עד חטמו להתכפר לו על שחטא בעץ הדעת שנגזר גזירה על כל הדורות.

(ספר חסידים)

ג. ראה תהלים (פרק כ"ה פסוק י"ב) "מי זה האיש ירא' הי' יורנו בדרך יבחר", בגימטריה "מקוה ישראל הוי"ה", להורות בא כי הירא שמים דואג תמיד לתקן עניני מקוה, [כי רבים הם אשר נותנים הכשרים על המקוה ואינם יודעים בין ימינם לשמאל רח"ל], וזהו הביאור מקוה ישראל הוי"ה כנ"ל, כי הוא יסוד קדושת ישראל, כמבואר ברמב"ם בספרו יד החזקה (סוף הלכות מקואות פרק י"א).

ד. צדיק תמים הי' בדורותיו היא מקוה: "אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הי' בדורותיו, פירושו: אלה תולדות נח שהי' רגיל לטבול עצמו במקוה מים ארבעים סאה, נח איש צדיק תמים הי' בדורותיו פירושו אפילו על הרהור טבל, שסופי תיבות צדיק תמים הי' בדורותיו היא סופי תיבות מקוה, והנה הוה ליי למימר הי' בדורו וכתב בדורותיו תיר' תיו' גימטריא הרהור, רצה לומר אפילו על הרהור טבל במקוה.

(תען דברי חמרי קודש, חזית ע"ז)

מקוה אותיות קומה: מקוה הוא סגולה גדולה לקומה (קומת אדם) על כן אותיות דדין כאותיות דדין.

ה. בוא וראה, כל מה שאכל אברהם בטהרה הוא אוכל, ומשום כך הגיש לפניהם ואכלו, ושמר אברהם בביתו טהרה וטומאה, שאפילו בן אדם שהוא טמא (לא יכול להתקרב לביתו, או ידע אברהם שהרי טמא הוא ועשה) לא היה משמש בביתו, עד שעשה לו טבילה, וכולהו. ומעין מים היה תחת אותו אילן, ומי שצריך טבילה מיד מים עולים אצלו, והאילן עלו ענפיו, אז ידע אברהם שהוא טמא, וצריך טבילה מיד, וכולהו.

ו. ראה רמב"ם (יד החזקה - הלכות בית הבחירה פרק ב'), המזבח מקומו מכוון ביותר ואין משנין אותו ממקומו לעולם שנאמר זה מזבח לעולה לישראל, ובמקדש נעקד יצחק אבינו שנאמר "ולך לך אל ארץ המוריה", ונאמר בדברי הימים "ויחל שלמה לבנות את בית ה' בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגרן ארנן היבוס. ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבנה בו אברהם המזבח ועקד עליו יצחק והוא המקום שבנה בו נח כשיצא מן התיבה והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל ובו הקריב אדם הראשון קרבן כשנברא ומשם נברא אמרו חכמים אדם ממקום כפרתו נברא.

רוב העולם נוהגין לטבול ד' טבילות: ויטבול על כל פנים לא פחות משלש טבילות (האריז"ל) ורוב העולם נוהגין לטבול ד' טבילות כנגד ד' אותיות הוי"ה ברוך הוא ונכון הוא.

וגם ראיתי נוהגין שטובלין י"ד טבילות ואשרי חלקם כי כל המרבה בטבילה הרי זה משובח, שבכל טבילה שאדם טובל את עצמו יותר ממשיך עליו קדושה ביותר הן בחול והן בשבת, ואדם מקדש את עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה יותר ויותר.

יטבול י"ד פעמים לשם תשובה: הרי בכל ערב שבת שלש טבילות, ומי שטובל לשם תשובה באיזה יום מהימים צריך י"ד טבילות וטעמים מבוארים בכתבי קודש של האריז"ל זכרוננו לברכה מפוזרים בכמה מקומות.

(שליה הקדוש, שער החזיתיות חזית ק')

בעל תשובה יטבול י"ד טבילות להמתיק הי"ד עתים, ועוד יכוון בטבילה ראשונה להסיר הזוהמא, ובי"ג להמשיך עליו הארת די"ג מדות הרחמים.

(מעבר יבן, שפת חמת פרק י"ג)

ירגיל עצמו בטבילה תמיד, וחיוב בעת הטומאה וחס ושלום ובערב שבת ובערב יום טוב ובשבת ויום טוב גם כן החיוב לטבול, ובעת התענית על עבירות יטבול בפעם אחד י"ד טבילות על עבירות חמורות, ועל עבירות קלות ד' טבילות, ולטהרה סגי בשני טבילות.

(הנהגות טובות מהרב הקדוש ר' שמעלקח מניקולשבורג ז"ל, חזית מ"ה, מוכח בס' דברי שמואל)

יטבול שתי פעמים: ביום התענית ילך למקוה ויטבול לא פחות משני פעמים, פעם אחד בכדי להעביר את הטומאה ופעם שני להמשיך עליו את הקדושה. (הנהגות הרב הקדוש ר' אהרן הגדול מקחלון זכרוננו צדיק לכרכה, חזית ג')

מספר הטבילות בערב שבת: ועיין בפרי עץ חיים לטבול עצמו בערב שבת ב' טבילות, אחד להפשיט בגדי חול והשני להמשיך עליו קדושת תוספת שבת, ומי שהוא בעל קרי צריך ג' טבילות, אחת להסיר הטומאה תחלה, ואחר כך הב' טבילות הנזכרים לעיל.

והכנפי יונה ובסידור ר' שבתי כתבו, שלעולם יטבול עצמו ג' טבילות, אחת לאעברא וזהמא דחול ופעם שניה לקבל הארת שבת ופעם ג' לקבל נשמה יתירה וכו'.

ובסידור נהורא השלם כתב לטבול ד' טבילות כנגד ד' אותיות הוי", ושיש שטובלין עצמן י"ד טבילות והוא מדברי הספר יסוד ושורש העבודה, עיין שם. (ליקוטי מהרי"ח, סדר ערב שבת קודש)

המשך הפסוקים כך ויצחק בא מבוא בארז, כי טבל בבאר קודם התפלה הואיל והוא יושב בארץ הנגב לשון נגיבה אין מים, ולא היא' לו מקוה מים במה לטבול, רק בבאר, על כן "והי' לפנות ערב ירחץ במים".
(יעב לכ, פרשת חיי)

שלא יטבלו, לפיכך הפך הקדוש ברוך הוא את מימיהם לדם.
(תנ"ך דבי זליתו רבה, פרק ז' חזית'ו)

חפירת הבארות של יצחק היה בשביל מקוה טהרה לאלפים ורבבות תלמידים

והנראה בזה בסייעתא דשמיא דענין חפירות כל הבארות הללו היא טעמם כדי שיהי' מצוי מקוה טהרה לכל עבדי יצחק שהיו רבים כמבואר ברמב"ם הלכות עכו"ם אשר תלמידי אברהם אבינו וכן יצחק היו לאלפים ורבבות.
(יגל יעקב, פרשת תולדות)

גם העשרת השבטים מחמירין על המקוה יותר מתקנת עזרא

במדרכי ריש חולין שגם עשרת השבטים שלא ידעו כלל מתקנת עזרא והם מחמירים בזה יותר מתקנת עזרא עיין שם, ומה דאיתא בגמרא (בבא-קמא דף פ"ב) שעזרא תיקן טבילה זו, הוא כמו שכתוב שם בגמרא דאתא הוא ותיקן אפילו לדברי תורה, או אפשר לומר כמו שכתוב (במגילה דף ג') שכחום וחזרו ויסדום לכן על שם יקראו, וכן בזה אולי בימיו נשכח זאת, ובא הוא ותקנה לחזק טהרת וטבילת ישראל, וכמו שכתוב במסכת סוכה (דף כ') כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא ויסדה, לכן על שמו יקרא זאת.

(משמרת שלום, כפתיחה)

גם במצרים היא' טובלין טבילת עזרא

ד' מפני מה בא עליהם, מפני שהיו רואים את ישראל טובלין מטומאתן ומתשמיש, מה עשו המצריים, אחזו עליהן את המים

ז. ראה בראשית (פרק כ"א פסוק ה) וְאַבְרָהָם בֶּן מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלֵךְ לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ. "בְּהוֹלֵךְ לוֹ אֶת יִצְחָק" בגימטריה "מקוה ישראל". להורות, כי אברהם אבינו עליו השלום זכה לבנו יצחק על ידי קדושת המקוואות שטבל את אורחיו במקוה טהרה, ככתוב בזוהר הקדוש פרשת וירא. וזה מה שכתב: תהלים (פרק מב פסוק ג') צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֵאמֹר חַי מֵתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים. "צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים", בגימטריה "מקוה ישראל", כי כל ההשתוקקות של אברהם אבינו עליו השלום היה להביא את כל אחד לידי טהרה וקדושה שעל ידי טהרה יוכל להשרות בלבו אמונת ה' (תורת אמת פרשת וירא).

אחר ממונה כדי שלא תשכח הלמוד והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוים עליהם ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את ה' עד שארכו הימים לישראל במצרים, וחזרו ללמוד מעשיהן ולעבוד כוכבים כמותן, חוץ משבט לוי שעמד במצות אבות, ומעולם לא עבד שבט לוי עבודת כוכבים, וכמעט קט היה העיקר ששתל אברהם נעקר, וחוזרין בני יעקב לטעות העולם ותעיותן, ומאהבת ה' אותנו ומשמרו את השבועה לאברהם אבינו עשה משה רבינו רבן של כל הנביאים ושלחו, כיון שנתנבא משה רבינו ובחר ה' ישראל לנחלה, הכתירן במצות והודיעם דרך עבודתו, ומה יהיה משפט עבודת כוכבים וכל הטועים אחריה.

ח. ראה רמב"ם (יד החזקה - הלכות עבודת כוכבים פרק א'), ... שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו, היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת, עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית אברהם, ושתל בלבם העיקר הגדול הזה, וחבר בו ספרים, והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם, והבדיל לוי ומינהו ראש, והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם, וצוה את בניו שלא יפסיקו מבני לוי ממונה

[השגת הראב"ד - ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו, א"א [אמר אברהם] יש אגדה בן שלש שנים שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי מנין עקב]. [השגת הראב"ד - והיה מהלך וקורא וכו' עד שהגיע לארץ כנען שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם א"א ותמה אני שהרי היו שם שם ועבר איך לא היו מוחין ואפשר כי מוחים היו ולא אירע להם שישברו את צלמיהם לפי שהיו מתחבאים מהם עד שבא אברהם ושבר צלמי אביו].

ט. ראה מסכת תמורה (דף ט"ו עמוד ב'), והאמר רב יהודה אמר שמואל שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה, ראה עוד מדרכי ריש פרק חולין.

בוקר חדש מפציע בעולם משמיע זוהר ומאיר לכולם.

ברדיו 2000 טל: 03-5220005
תוכלו להאזין ברिנה
כל דרשה מיוחדת במינה
חמש דקות בלבד להקשבה

ובנוסף תוכלו להאזין
לתוכניתו של האדמו"ר מהאלמין
"חיים על פי הזוהר"
כל יום רביעי בשעה 12:00 בצהריים.

להזמנת דיסקים
054-457-7956

חמש דקות

זוהר חק לישראל

כל יום בשעה 8:05 בבוקר

חמש דקות

זוהר דף היומי

כל יום בשעה 8:05 בבוקר

בחמש דקות קנית קניין רוחני מיוחד!